

H O L N D F S T V L

CONCERTGEBOUW 30 JUNI 1996

Radio Filharmonisch Orkest • Groot Omroepkoor
Berio

**Radio
Filharmonisch Orkest
Groot Omroepkoor**

**30 juni 1996, 20.15 uur
Concertgebouw, Grote Zaal**

**solist
Florent Boffard piano**

**muzikale leiding
Peter Eötvös
Jurjen Hempel**

**koorleiders
Huub Kerstens
Gregory Rose**

Coproduktie Holland Festival/NPS

De NPS zendt dit concert rechtstreeks uit op Radio 4.

Luciano Berio (1925)

Allelujah II
per cinque gruppi di strumenti
(1958)

Coro per voci e strumenti (1977)

- I Today is mine/
Wake up woman rise up woman
- II Venid a ver
- III Your eyes are red
- IV Venid a ver
- V Your eyes are red/Stand up
- VI Venid a ver la sangre por las calles
- VII Wake up woman rise up woman
- VIII Venid a ver la sangre por las calles
- IX I have made a song
- X Venid a ver la sangre por las calles
- XI I have made a song
- XII Venid a ver la sangre
- XIII Wake up woman rise up woman
- XIV Venid a ver la sangre
- XV Komm in meine Nähe
- XVI Today is mine
- XVII Pousse l'herbe et fleurit la fleur
- XVIII Go my strong charm/Venid a ver
- XIX It is so nice
- XX Your eyes are red/
El día palido se asoma
- XXI Mirad mi casa muerta
- XXII Je m'en vais où ma pensée s'en va
- XXIII Pousse l'herbe et fleurit la fleur
- XXIV Oh issa/Ich sehe Tautropfen/
Komm in meine Nähe/
Your eyes are red
- XXV Oh isselo in alto/
Komm in meine Nähe
- XXVI Come ascend the ladder
- XXVII When we came to this world
- XXVIII El día oscila rodeado
- XXIX Hinach yafà raayafí
- XXX El día palido se asoma
- XXXI Spin colours spin/
El día palido se asoma

Heeft u morgen iets te doen?

de Volkskrant

Nieuwsgierige krant voor nieuwsgierige mensen

Bel gratis 06-0561 voor een proefabonnement

Luciano Berio

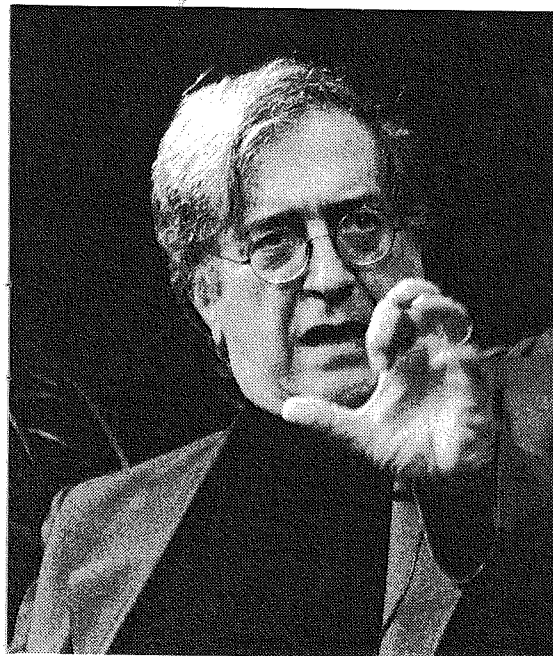

foto Co Broerse

Luciano Berio werd op 24 oktober 1925 in Oneglio geboren. Zijn eerste muzieklessen kreeg hij van zijn vader en zijn grootvader, beiden organist in de plaatselijke kerk. Hij studeerde vervolgens compositie bij Parinbeni en Ghedini aan het Verdi Conservatorium in Milaan. In 1951 bezocht hij de meestercurcus van Luigi Dallapiccola in Tanglewood. Samen met Bruno Maderna richtte hij in 1954 de Studio de Fonologia Musicale in Milaan op en in 1957 het tijdschrift *Incontri Musicali*. Berio doceerde compositie aan de *Darmstädter Ferienkurse für Neue Musik*, de zomeracademie van Darlington, het Mills College in Californië, de Harvard University en van 1965 tot 1972 aan de Juilliard School in New York. Van 1974 tot

1979 was hij verbonden aan het IRCAM in Parijs. Luciano Berio is de bekendste levende Italiaanse componist. Hij werkte als dirigent met de belangrijkste orkesten in Europa en de Verenigde Staten.

Zijn muziek heeft een directe muzikale zeggingskracht en geniet grote populariteit. Zelfs gedurende zijn eerste scheppingsperiode, toen het componeren sterk bepaald werd door het strenge post-Webernianse structuralisme van Boulez en Stockhausen, bleef Berio gevoelig voor andere invloeden en trouw aan zichzelf, 'eerder instinctief dan intellectueel, eerder direct dan geneigd tot reflectie'.

In *Sinfonia* (1968) maakt hij gebruik van fragmenten uit Mahlers Tweede Symfonie, in de opera *La vera storia* verwerkte hij voor de chanssonnière Milva een aantal ballades die in stijl verwijzen naar de populaire Italiaanse muziek. Berio streeft in al zijn werk naar synthese en integratie. Zijn vele virtuoos geschreven orkestpartituren getuigen van Berio's grote gave voor orkestratie. Zijn onderzoek naar en gevoel voor ongekende mogelijkheden van instrumenten komen ook tot uiting in de serie *Sequenze* die hij voor diverse solo-instrumenten en de menselijke stem schreef.

Allelujah II

Bij de *Ferienkurse für Neue Musik* in Darmstadt, waar een hele generatie van componisten en uitvoerende musici sinds het begin van de jaren vijftig hun in de Tweede Wereldoorlog opgelopen achterstand trachtten in te halen in een proces van wederzijdse beïnvloeding, fungeerden - zoals Berio eens heeft gezegd - Stockhausen als theoretische spil, Boulez als analytische geest en Maderna als vriendelijke vader. Berio trok in 1954 zijn eigen conclusies in *Nones* voor orkest, nadat het hem duidelijk was geworden dat de serialiteit toch niet alleenzalmakend was. 'Ik leerde componeren weer zien als een proces in plaats van een procedure en zag het orkest niet langer als een historisch arrangement van akoestische families, maar als een instrumentaal apparaat waarbinnen de onderlinge relaties elke keer opnieuw getoetst konden worden en elke fusie of splitsing was geoorloofd.'

Zonder twijfel heeft ook Berio's intensieve arbeid met zijn vijf jaar oudere vriend en mentor Bruno Maderna in de *Studio di Fonologia Musicale* van de RAI in Milaan veel bijgedragen aan de verruiming van zijn klankvoorstelling. Maar de vrijmaking uit de knellende banden van het seriële denken was wel een zaak van geleidelijkheid. In *Nones* en in *Allelujah (I)* voor orkest uit 1955 wordt nog veel door reeksen van verschillende aard gecontroleerd en ook bij de ingrijpende bewerking en uitbreiding van laatstgenoemd werk tot *Allelujah II* is in de partituur heel wat meer geordend dan het oor kan waarnemen. (Maar dat geldt vast ook voor *Eine kleine Nachtmusik*...).

De beide *Allelujah's* - de benaming verwijst naar een associatieve verbinding met Gregoriaanse Alleluja-melismen, waarin uit één melodische cel telkens andere uitwerkingen groeien - vormen het eerste voorbeeld in Berio's oeuvre van zijn frequent gehanteerde recycling-principe. Eenmaal gevonden materiaal wordt in een volgende compositie in een nieuwe vorm hergebruikt, zij het op een andere manier belicht: *Sequenza* worden *Chemins* (of *Kol Od*, zoals eerder tijdens dit Festival bij het concert van het London Sinfonietta is gebleken). Niet omdat de componist niets nieuws meer weet te bedenken, maar omdat hij zich realiseert dat de mogelijkheden van het oorspronkelijke bouw materiaal nog niet zijn uitgeput. Het ene werk komt organisch uit het andere voort, waarbij soms ook ontevredenheid over het eerste resultaat een rol speelt. Dat was het geval bij *Allelujah (I)*, dat ook voor vijf instrumentale groepen - maar dan nog wel samen op één podium gezeten - was gedacht; en dat werkte niet echt. Voor *Allelujah II* geeft de componist ons voorin de partituur niet minder dan vijf mogelijke opstellingen, waarbij verwante instrumenten(groepen)

steeds zo ver mogelijk uit elkaar zijn geplaatst. In vergelijking met het oorspronkelijke *Allelujah (I)* zijn de vijf groepen ook behoorlijk door elkaar geklutst en uitgedijd, met consequenties voor de tijdsduur: 17 in plaats van 9 minuten. Naar gelang van de gekozen opstelling zijn één tot drie assistent-dirigenten gewenst.

Het via Stockhausen en Boulez op Webern terug te voeren reeksendenken heeft in *Allelujah II* vooral nog invloed op de ritmische structuren en daardoor automatisch op de harmonie. Maar de grote winst is gelegen in de klank, die van een ongehoorde helderheid is. Van de eerste tot de laatste bes in de fluit bouwt Berio aan een filigrain weefsel, dat in elke maat zijn doorzichtigheid behoudt. Vrijwel nergens ook is het redelijk grote orkestrale apparaat compleet ingezet; alle overdaad lijkt zorgvuldig te zijn weggeslepen. Wat resteert is een proeve van gesublimeerde extase, die haar juichende benaming alle eer aandoet.

Allelujah II, voltooid in 1958 (het jaar waarin ook *Thema, Omaggio a Joyce* en de eerste *Sequenza* voor fluit het licht zagen) beleefde hetzelfde jaar nog zijn première door het Symfonieorkest van de RAI in Rome met Maderna en Berio als dirigenten.

Coro

'Deze tendens om te werken met geschiedenis, historische 'mineralen' op te graven, bewust te transformeren en deel te laten uitmaken van muzikale materialen en processen waar het historische niet meer van af is te zien, is de neerslag van mijn al lang gekoesterde behoefte om een reeks zeer verschillende muzikale ervaringen op organische wijze voort te zetten. Op die manier wordt het mogelijk diverse graden van vertrouwdheid in de muzikale ontwikkelingslijn op te nemen, waardoor het expressieve raamwerk en de waarneming van verschillende niveaus worden vergroot.'

Met excuses aan interviewster Rossana Dalmonte voor zijn cryptisch taalgebruik gaf Luciano Berio in 1981 hier toch een duidelijke aanwijzing omtrent zijn omgang met historisch materiaal en muzikale archetypen: *Sinfonia* (1968), *Opera* (1969-'70), *Recital I for Cathy* (1971) en het Concert voor 2 piano's (1972-'73) zijn eerder persoonlijk commentaar, subjectieve interpretatie van een bestaande vorm dan een eigentijds voorbeeld van het genre. En daarom is *Coro* (1975-'76) ook geen koorwerk, hoewel het gebruikte apparaat van 40 (4x10 S.A.T.B.) zangers en orkest (15 houtblazers, 11 koperblazers, 14 strijkers en 4 diversen) het tegendeel doet vermoeden.

Coro was een opdracht van de WDR in Keulen en ging bij de *Donau-eschinger Musiktage* van 1976 onder leiding van de componist in première. De partituur kreeg kort voor de eerste uitvoering in Nederland tijdens het Holland Festival 1977 zijn definitieve gedaante en werd opgedragen aan Berio's Israëlsche (derde) echtgenote Talia. De ondertitel *per voci e strumenti* (voor stemmen en instrumenten) verklaart al meteen dat het hier niet primair om een werk voor koor en orkest gaat. De componist neemt de vrijheid om 40 vocaal-instrumentale koppels te formeren van een zanger(es) en een instrumentalist(e) die globaal in hetzelfde register kunnen opereren (b.v. sopraan 1 & fluit 1, tenor 8 & cello 2, bas 10 & contrafagot); alleen de leden van de groep 'diversen', t.w. piano, elektrisch orgel en twee rijk-voorzien slagwerkers, moeten het zonder vaste partner stellen. De plaats van alle uitvoerenden is door de componist zorgvuldig voorgeschreven, waarbij de zangers wel per stemgroep in elkaars buurt zitten om incidentele koorpassages mogelijk te maken. Bovendien zijn op het podium vier niveauverschillen vereist, teneinde iedereen niet alleen hoorbaar maar ook zichtbaar te maken.

Berio's preoccupatie met de volksmuziek is zo oud als zijn scheppend leven. Zijn eerste gepubliceerde compositie was *Quattro* (oorspronkelijk *Tre*) *canzoni popolari* (1946-'47); *Folk Songs* (1964), *Questo vuol dire che* (1968) en later *Voci, Folk Songs II* (1984) zouden bekender worden. Op een enkele uitzondering na gebruikt Berio in *Coro* echter geen bestaande volksmelodieën, al hanteert hij wel bepaalde aan de volksmuziek ontleende compositorische technieken, variërend van eenvoudige Europese liedvormen tot complexe heterofonie van Afrikaanse oorsprong.

Twee zeer verscheiden maar voortdurend verweven bronnen leverden de teksten voor *Coro*. Allereerst is er een groot aantal volksliedteksten (uit Europa, Azië, Zuid-Amerika en Afrika, alsmede van verschillende Indianenstammen), afwisselend gezongen in Engels, Duits, Frans, Italiaans en Hebreeuws. De andere bron is Pablo Neruda, wiens *Venid a ver la sangre por las callas* als een bloedrode draad door het gehele werk loopt maar pas tegen het einde integraal tot klinken komt.

Coro - tijdsduur een klein uur - bestaat uit 31 episodes die zonder onderbreking in elkaar overvloeien en alle stadia vertonen van solistisch en collectief musiceren. De teksten zijn soms als door een openbrekend wolkendek verstaanbaar en dan weer volkomen asemantisch gebruikt, helder gezongen of angstig gefluisterd. In een reeks gesprekken met de Hongaarse musicoloog Bálint András Varga heeft Berio zijn bedoelingen met *Coro* eens als volgt getypeerd: 'Coro is in feite een enorme ballade.

En zoals elke andere ballade heeft het een karakter, zijn eigen wetmatigheden en sferen. Bepaalde teksten en harmonische velden keren verschillende malen terug, maar creëren dan telkens andere situaties en "stemmingen". Er is een rouleren en tegelijkertijd constant transformeren van bouwstenen. Tegen het slot, wanneer Pablo Neruda ons keer op keer herinnert aan het bloed op straat en de volksteksten over liefde en werk gaan - zaken dus, die de basis van ons leven vormen - ontmoeten de twee dimensies van het werk elkaar en smelten samen.'

Willem Vos

Teksten Coro

I INDIAANS (SIOUX)

Today is mine
I claimed to a man
a voice I sent
you grant me
this day
is mine
a voice I sent
now - here he is
today is mine
I claimed to a man
today is mine

PERUVIAANS DANSIED

Wake up woman rise up woman
you must dance
comes the death
you can't help it
ah what a chill
ah what a wind
comes the death

II PABLO NERUDA Venid a ver

III POLYNESISCH

Your eyes are red
with hard crying
I'm carried up
to the skies
I put my feet
around your neck

IV PABLO NERUDA Venid a ver

V POLYNESISCH

Your eyes are red
with hard crying
I'm carried up
to the skies
I put my feet around your neck

POLYNESISCH

Stand up
the rain
is coming

VI
PABLO NERUDA
Venid a ver la sangre por las callas

VII
PERUVIAANS
Wake up woman rise up woman
you must dance
you can't help it
ah what a chill
ah what a wind
comes the death

VIII
PABLO NERUDA
Venid a ver la sangre por las callas
El día palido se asoma

IX
AFRIKAANS (GABON)
I have made a song
I often do it badly
avaya - tandinanan

X
PABLO NERUDA
Venid a ver la sangre por las callas

XI
AFRIKAANS (GABON)
I have made a song
avaya
oh moon lying there
when will you arise?
tandinanan
oh mother moon hear my voice
I have made a song
I often do it badly
avavaya
It is so difficult
to make a song
to have wishes fulfilled
I often return to this song

I often try to repeat it
I who am not good at returning
to the stream
oh mother moon hear my voice
tandinanan

XII
PABLO NERUDA
Venid a ver la sangre

XIII
PERUVIAANS
Wake up woman rise up woman
you must dance
comes the death

XIV
PABLO NERUDA
Venid a ver la sangre

XV
PERZISCH
Komm in meine Nähe
Auch wenn du ein Messer hast
Um mich zu verwunden.
Die Nacht ist lang.
Zu lang.

XVI
INDIAANS (SIOUX)
Today is mine
I claimed to a man
a voice I sent
you grant me this day
now - here...

XVII
JOEGOSLAVISCH (KROATISCH)
Pousse l'herbe et fleurit la fleur
et la santé, la bonne vie.
Dans l'herbe verte
je cueillerai la rouge fleur.

XVIII
INDIAANS
Go my strong charm
Go my leaping charm
awake love in this boy

PABLO NERUDA
Venid a ver

XIX
INDIAANS (NAVAHO)
It is so nice
a nice one gave a sound
it is nice
one gave a sound
it is the nice child of long happiness
a nice one just gave its sound
it's the nice child of...

XX
POLYNESISCH
Your eyes are red
with hard crying
I'm carried up
to the skies
I put my feet around your neck
lie on your bed

PABLO NERUDA
El día palido se asoma
Mirad mi casa muerta

XXI
PABLO NERUDA
Mirad mi casa muerta

XXII
JOEGOSLAVISCH (KROATISCH)
Je m'en vais où ma pensée s'en va
Hélas contre l'amour je ne vois rien
venir

XXIII
JOEGOSLAVISCH (KROATISCH)
Pousse l'herbe et fleurit la fleur
et la santé, la bonne vie.
Dans l'herbe verte
je cueillerai la rouge fleur.
Ce monde est une fleur
la vie n'est pas longue.
Ah le jour et la nuit
laisse moi réjouir.

XXIV
ITALIAANS (VENETIAANS)
Oh issa
oh issalo in alto
oh in alto bene
oh perché conviene
oh per 'sto lavoro
oh
oh spiegheremo
oh bandiera rossa
oh spiegheremo
baniera bianca
segno di pace
oh spiegheremo
bandiera nera
segno di morte

PERZISCH
Ich sehe Tautropfen
Hängen
An deinen Brüsten
Es sinds Perlen
Mit dem Geruch
Des Schweißes

Komm in meine Nähe
Auch wenn du ein Messer hast
Um mich zu verwunden.
Oh die Nacht ist lang.
Zu lang.

POLYNESISCH

Your eyes are red
with hard crying
I'm carried up
to the skies

XXV

ITALIAANS (ANGLO-SICILIAANS)

Oh isselo in alto
oh ringo cu nu é
sciaviravi

Oh issa oh

A mezzanotte in punto

Oh mamma mia tegnim a ca'

PERZISCH

Komm in meine Nähe
Oh die Nacht ist lang.

Scia/te/la/ca/ma/sciavi/ca

XXVI

INDIAANS (ZUNI)

Come ascend the ladder
all come in
all sit down
we were poor

XXVII

INDIAANS (ZUNI)

When we came to this world
through the poor place
where the body of water
dried for our passing.
Bring shower
and great rains
all come
all ascend
all come in
all sit down

XXVIII

PABLO NERUDA

El día oscila rodeado
de seres y extensión
de cada ser viviente
hay algo en la atmosfera

XXIX

HEBREEUWS

Hinach yafà raayati
hinach yafà einaich yonim.
Hincha yafé dodi,
af naim,
af arsenu raanana.
Korot bateinu arazim
rahitenu beroshim.

XXX

PABLO NERUDA

El día palido se asoma
con un desgarrador olor frio
con su fuerza en gris
sin cascabeles
goteando el alba
por todas partes
con un alrededor
de llanto
preguntareis por qué esta poesía
no nos habla del sueño, de las
hojas;
de los grandes volcanes del pais
natal?
Venid a ver la sangre por las calles.

XXXI

CHILEENS

Spin colours spin
colours of the smock
the light becomes dark
what is the song?

PABLO NERUDA

El día palido se asoma...

Biografieën

Florent Boffard werd op twaalfjarige leeftijd lid van de pianoklas van Yvonne Loriod aan het conservatorium in Parijs. In 1982 won hij het C. Kahn-pianoconcours in Parijs en in 1983 de internationale pianowedstrijd Vianna da Motta in Lissabon. Vanaf 1988 is hij lid van het Ensemble InterContemporain. Daarnaast treedt hij op als kamer-muzikspeler en solist.

Peter Eötvös maakte tussen 1968 en 1976 als pianist en slagwerker deel uit van de Stockhausen Group en werkte in elektronische-muziekstudio van de WDR. In 1978 dirigeerde hij op verzoek van Boulez een concert van het IRCAM en daarna stond hij ook voor het Ensemble InterContemporain. Na zijn debuut bij de Proms in Londen was hij vaste gastdirigent van het BBC Symphony Orchestra. Eötvös is sinds 1994 vast verbonden aan het Radio Kamerorkest.

Jurjen Hempel rondde in 1989 zijn studie af aan het Utrechts Conservatorium en maakte in datzelfde jaar zijn debuut bij het Radio Filharmonisch Orkest en het Radio Symfonie Orkest. De afgelopen jaren leidde hij tal van ensembles en orkesten in binnen- en buitenland. In maart 1996 werd hij benoemd tot assistent-dirigent bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Hempel is vaste dirigent van Orkest de Volharding.

Huub Kerstens is dirigent en artistiek leider van het door hem opgerichte Koor Nieuwe Muziek, het Kamerkoor Nieuwe Muziek en het Ensemble Nieuwe Muziek. Bij het Nederlands Kamerkoor en het Groot Omroepkoor is hij vaste gast-dirigent.

Gregory Rose dirigeerde vorig jaar het Groot Omroepkoor in een programma met Russische a cappella muziek. Ook stond hij voor het Nederlands Kamerkoor en het Radio Kamerorkest. In februari dirigeerde hij Mahlers Derde symfonie met de Latvian Filharmonia.

Het repertoire van het **Groot Omroepkoor** (79 vocalisten) omvat vrijwel de gehele koorliteratuur vanaf de Barok tot hedendaagse composities. Het koor werkt regelmatig samen met het Radio Filharmonisch Orkest en het Koninklijk Concertgebouw Orkest. Chefdirigent is Martin Wright.

Het **Radio Filharmonisch Orkest** werd in 1945 opgericht door dirigent Albert van Raalte en heeft vervolgens onder vaste leiding gestaan van Paul van Kempen, Bernard Haitink, Jean Fournet, Willem van Otterloo, Hans Vonk en Sergiu Comissiona. Het orkest heeft in de loop der jaren gespeeld onder dirigenten als Leopold Stokowski, Kirill Kondrashin, Antal Dorati, Riccardo Muti, Kurt Masur, Mariss Jansons, Michael Tilson Thomas, Michael Gielen en Valery Gergiev.

COLOFON

Holland Festival
Kleine-Gartmanplantsoen 21
NL-1017 RP Amsterdam
telefoon 31 (0)20.627 65 66
telefax 31 (0)20 620 34 59
e-mail: hollfest@xs4all.nl
internet:
<http://park.org/Netherlands/events>

Basisontwerp: Studio Anthon Beeke
Opmaak: Berendina Bakker
Eindredactie: Peter Janssen
Drukwerk: Stadsdrukkerij Amsterdam

Hoofdbegunstiger

VSB FONDS

Stichting VSB Fonds steunt initiatieven in de Nederlandse samenleving met een sociale, culturele of educatieve strekking, evenals projecten op het gebied van natuurbehoud. Aldus geeft het Fonds opnieuw inhoud aan de oorspronkelijke maatschappelijke idealen van VSB Bank.

Sponsors

Achmea
AT&T Foundation
AT&T/Unisource
Audi/Pon's Automobielhandel B.V.
Buma/Stemra
Coopers & Lybrand
Deloitte & Touche Management Consultants bv
Dommelsche Bierbrouwerij B.V.
Koninklijke Ahold nv
Mediamax Group B.V. Amsterdam
NOG Verzekeringen
Stadsdrukkerij Amsterdam
De Lotto/Stichting de Nationale Sporttotalisator
Vrij Nederland
de Volkskrant B.V.
Wereldhave n.v.

Subsidiënten

Ministerie van OCenW
Ministerie van Economische Zaken
Ministerie van Buitenlandse Zaken (afdeling Internationale Culturele Samenwerking)
Gemeente Amsterdam
NCDO Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling

Fondsen

Fonds voor de Scheppende Toonkunst

Holland Festival Vriendenkring

Alcatel Nederland BV.
Amsterdam RAI
Delta Lloyd Verzekeringsgroep NV
EOE-Optiebeurs
Hillen & Roosen B.V.
Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam-Haarlem
Koninklijke Ahold nv
Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB
Koninklijke PTT Nederland NV
De Nederlandsche Bank N.V.
Nederlandse Credietverzekering Maatschappij
NOG Verzekeringen
Rabobank
SENS Stichting Exploitatie Nederlandse Staatsloterij
VNU B.V.
Stichting VSB Fonds

de Volkskrant

De zichtbaarheid van het Holland Festival is vergroot door de Stadsdrukkerij Amsterdam

Bezetting Groot Omroepkoor - CORO - 30 juni 1996

sopranen

Elma v.d. Dool
Machteld van Woerden
Jolanda Janssen
Margo van Laack
Margriet v.d. Hucht
Gé Neutel
Deanna Lang
Margo Post
Gretha Kolvers
Matthy Soethoudt

alten

Hélène Versloot
Rachel Cooper
Ingrid v.d. Ven
Wil Boekel
Marga Melerna
Corrie Pronk
Fyona Bryant
Anke Zuithoff
Annelies v.d. Bor
Anneke Leenman

tenoren

Anthony Robins
Frank Hameleers
Julian Stocker
Boguslav Fiksinski
Peter-Paul Houtmortels
John Vredevelde
Tom Williams
Rob Sturkenboom
Ioan Micu
Marius Kwaks

bassen

Mark Peterson
Hans de Vries
Palle Fuhr Jorgensen
Lars Terray
Kees van Hees
Gert-Jan Alders
Traian Aga
Hans van Winsen
Joep Bröcheler
Job Boswinkel